

waesust saatmas." — "Pangem nüüd hästt
tähele, wennad, mis temma meile wõttab
tähhendada!" hüdis Peter. "Ei minno sant
Pea ei tea enam ühtegi arwata. Ehk Karel
jälle peab seski meid õppetama!"

"Miks ikka watad otsekui wõruti teise peä-
le!" ütles Tirik, "Praego wast leppisime
Kaarluga, ja nüüd hakkate jälle tedda pilkama!
Piddagem ikka õiget rahho issekeskis!"

"Äädke ikka andeks jälle!" pallus Peter.

"Ei mo mele mõttes olnud üsfagi, et Kaarlit
piddin pilkama. Kui mõtlesin Toma sanna
peäle: maialt touseb wigga! ei ma siis muud
ommas peast ei leidnud; — ja ni kui mõttes-
se olli tulnud, ni moolaga tunnistasin ka üles.
Urge enam pange minno rummala sanna
pahhaks, waid kõihe: Kes leiab sedda isse
sallaja wigga, kust touseb meie rahwa keh-
wus ja waesus?"

"Ons wigga sallaja, egga meie siis ka ei
woigi sedda teada!" ütles Karel.

"Kes õiget õppetust sanid ja wasto wõt-
nud, se teab ka, mis enne sedda temmal sallaja
ja olli!" ütles Tirik. "Agga rågi sinna nüüd

meile üles, armos Tomas, mis wigga sanna
arwad; muido kordan, herra jouab seie, ja
parrast enam polle aega sedda asja kulata."

"Minna arwan, — hakkas Tomas jälle,
— keif kehwas ja waesus hakkab sest, et mitto
ei tahha mahhajatta ja unnustada, mis wan-
na rummalus on, egga uut head õppetust was-
to wõtta, agga siiski õppib paljo uut asja,
mis muist on foggoni sant, muist ommeti ei
sünni sellefugguiele, kes ühtlasi seks ei wõtta
uut hooft kanda. — Wannal aial olli piisut
rahwast meie maal ellamas; nüüd rahwast
paigoti pakust, ja ommeti üks ja sesamma
ühhesurune Ma allati. Wõral maal rahwast
weel paljo paksemaks läinud, ja ellawad siiski
mitmes paigas paljo parreminne. — Kui
rahwast piisut, siis on laiad korjamaad, mets
liggi ja uut maad küllalt üleswõtta, kui
wannad põllud läinud lahjaks, ja ühtlasi
sünnib rohkemaid lome piddada. Peäle sedda
on wanna aia rahwas ommas ellamises
paljo wähhemat worra kullutanud. Nided
ollid keif aina omma tehtud langatükist,
ja mitto tükki ei tarwitud foggoni mitte, ehk